

Geloven in vrede
Bodil Dronkers
‘Vrede is hip !’

T*ijdens de ontmoetingsdag van het Platform Vredescultuur op twaalf maart raakte ik in gesprek met Bodil Dronkers (21 jaar), een enthousiaste jonge vrouw. Zij werkt als vrijwilligster bij de United Network of Young Peacebuilders (UNOY) en zet zich met name in om het decennium voor een Cultuur van Vrede en Geweldloosheid bij jongeren onder de aandacht brengen. Reden om haar te vragen voor een interview voor de Nieuwsbrief van Vrouwen voor Vrede en halverwege april ontmoette ik haar op de campus in Utrecht waar ze Algemene Sociale Wetenschappen studeert, een combinatie van antropologie, psychologie en internationaal recht.*

Vertel eens iets over jezelf

Ik ben in Leiderdorp geboren en hier heb ik ongeveer anderhalf jaar gewoond. Bijna elke 2 á 3 jaar woonde ik ergens anders. Mijn vader is geoloog en werkt voor een oliebedrijf. Mijn kleutertijd woonde ik in Louisiana (VS) en in Nederland: de lagere school heb ik voor een deel in Nederland gevolgd, in Texas en Duitsland. De brugklas ben ik begonnen in Duitsland en daarna weer naar Texas. In Canada ben ik naar de middelbare school gegaan. Aansluitend ben ik alleen vertrokken naar Engeland en ben daar naar een internationale school gegaan, United World College. Hier studeerden arme en rijke jongeren van ongeveer 73 nationaliteiten. Tijdens mijn studie was ik als vrijwilligster werkzaam bij de reddingsdienst en heb toen ook geleerd om boten te varen en de kust te bewaken. De opleiding duurde twee jaar en daarna heb ik me aangemeld voor de Universiteit van Utrecht waar ik een engelse studie kon volgen.

Ik wilde weer naar Nederland, hier liggen mijn wortels. Over een paar weken ga ik afstuderen en ik heb me aangemeld om hierna een internationale master te halen in conflict studies en mensenrechten.

Hoe ben je bij de United Nations of Youth terechtgekomen?

Toen ik in Nederland kwam wilde ik graag vrijwilligerswerk gaan doen en via een alumni (oud studenten) e-mail groep van het United World College vond ik uiteindelijk de UNOY (spreekt ze uit als ‘you know why’). Zij zochten iemand die geïnteresseerd was in de campagne voor het decennium voor een Vredescultuur. Ik schrijf nu de nieuwsbrief ‘Peace it Together’ die een keer per maand per e-mail verzonden wordt. Ook zit ik in de stuurgroep van de Global Action Agenda (GAAndeweg) die in juli in Nederland een bijeenkomst heeft en in New York zal ik workshops voor jongeren organiseren.

De UNOY is in 1989 opgericht gedurende een internationale werkgroepontmoeting van jonge mensen uit vier werelddelen in Handel (Nederland). Het initiatief voor deze eerste bijeenkomst kwam van Nikolai Firjubin, een VN diplomaat uit Rusland, die zich realiseerde dat de stem van jongeren vrijwel niet gehoord wordt binnen de Verenigde Naties en dat terwijl de besluiten die daar genomen worden voor rekening van de volgende generatie zijn.

Het kantoor van de UNOY zit nu in Purmerend maar we zijn door de Vredesstad Den Haag gevraagd om daar naar toe te verhuizen. Zij subsidiëren UNOY de eerste maanden en hebben een locatie voor ons.

Voor de campagne voor het Decennium voor een Cultuur van Vrede en GAAN-

deweg ben ik nu meer in Nederland bezig. Voor het project 'Ministerie van Vrede' ga ik samen met 'Euro's voor Vrede' tien workshops geven aan jongeren waarbij de vraag centraal staat, wat wij als jongeren hier kunnen doen om vrede te bevorderen. De tips en suggesties die uit deze workshops voortkomen gaan mee naar de GAANdeweg conferentie. Ik hoop dat er meer 'coole' jongeren zijn die leuke dingen doen voor vrede.

Voor de conferentie van de Verenigde Naties die in september gehouden wordt verzamel ik de tussentijdse evaluaties over het decennium voor een Cultuur van Vrede bij jongerenorganisaties uit met name Afrika. De UNOY zal twee actieve leden uit de campagne selecteren die naar deze VNconferentie gaan.

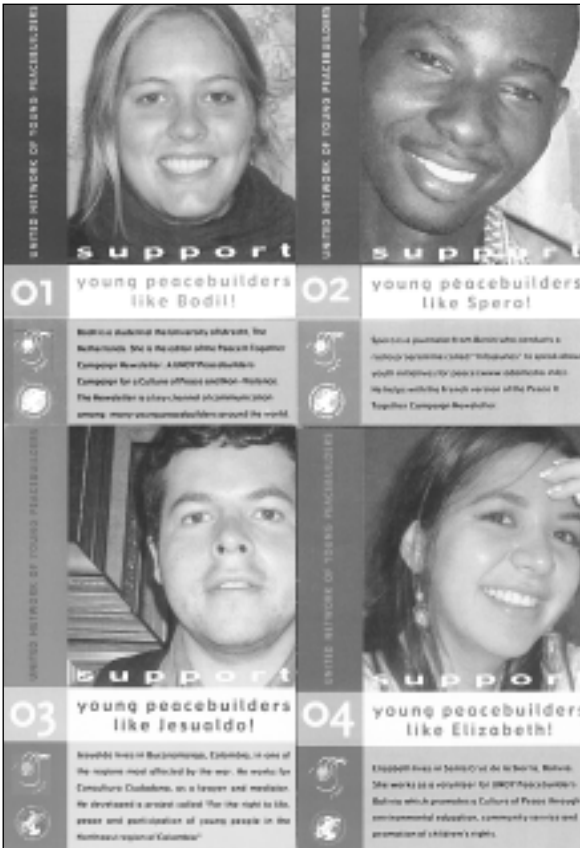
Waarom vrede?

Toen ik naar Wales ging kwam ik op school met jongeren van heel veel verschillende nationaliteiten in contact. Er kwamen er ook uit Israël en Palestina en op school ging dat goed samen want ook zij willen dat het conflict eindigt. Individueel willen mensen vrede. Het viel mij echter op dat nadat de Israëlische studenten in het leger waren geweest zij pro-Israël werden. Ze waren gehersenspoeld.

Ik kreeg goed contact met een vluchteling die uit Rwanda kwam. We werden vrienden. Hij had voor zijn ogen zijn familie vermoord zien worden. Toen ik zijn verhaal hoorde, besloot ik dat ik hier iets aan wilde doen. Hij had zoveel ellende meegemaakt en ik met mijn achtergrond: blank, gezond, rijk, familie in leven dan kan ik toch bijdragen aan een betere wereld. Zes jaar later kwam mijn vriend erachter, dat zijn broer het had overleefd en nu hebben ze weer contact.

Wat zie jij als hindernis, belemmering om vrede te bereiken?

Dat er weinig tot geen geld is voor vredeswerk. En verder alle bureaucratische rompslomp. Onlangs, op 21 maart, organiseerden wij 'Drum voor Vrede'. Deze happening sloot aan bij de actie 'One World Beat' in 20 steden op de wereld werd op hetzelfde moment gedrumd. We kregen geen toestemming in Amsterdam en na veel gedoe mochten we op Utrecht CS drummen. We waren net met zo'n twintig mensen bezig toen de bewaking ons stopte. We hadden geen vergunning! Ik had een mondelinge toezegging gekregen en vroeg deze mensen contact op te nemen met de betreffende persoon en ons ondertussen verder te laten spelen omdat de actie nu in meerdere steden werd gehouden. Ondertussen hebben we kaarsjes en kaarten uitgedeeld. Achteraf bleek dat we toch hadden mogen spelen.

“Cool, dat je dat doet!” Maar helaas is er maar een klein groepje dat actie wil voeren. De meeste mensen interesseert het niet, ze zijn bezig met presteren, geld verdienen, een plekje in het bedrijfsleven en consumeren.

Hoe zie jij de toekomst?

Ik denk dat het concept van vrede belangrijker zal worden voor mensen en daardoor meer interesse zal krijgen. Er is de laatste jaren een toename van opleidingen op gebied van vrede en conflict en er zijn beurzen voor vredesstudies, zelfs bij de Rotary Club. De toename van studies over conflict-transformatie en -oplossing is van belang. Er is een grote ‘switch’ aan de gang naar lokale kracht. Vroeger was het Top-Down en nu gaat het meer van beneden naar

Waar put je kracht uit?

Van nature heb ik veel energie en ben ik enthousiast. De hele kleine dingen die ik doe en die iets opleveren geven mij kracht om verder te gaan. Als ik jongeren kan inspireren, krijg ik daar energie van, zoals op de conferentie van 12 maart waar ik dan zie dat er meer mensen bezig zijn met vrede. We zijn nog niet ver genoeg. De vredessector is niet zichtbaar en lokale organisaties weten niet veel van elkaar. Vrede is niet hip, niet op de middelbare school en sowieso niet. Volgens mij is vrede wel hip. We gaan vrede hip maken. De reacties van mijn leeftijdgenoten op mijn werk:

boven. Ik zie dat steeds meer jongeren-organisaties opkomen in bijvoorbeeld de Verenigde Naties en de Wereldbank. Er is ontzettend veel enthousiasme en kracht bij jongeren, zij moeten een zetje in de goede richting krijgen.

UNOY
 Postbus 18
 1440 AA Purmerend
 Telefoon; 0299436093
 E-mail; info@unoy.nl
 www.unoy.org

Carolien Looman